

Sygn. akt IX Ka 284/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Sędziowie: SSO Leszek Grzesiak

SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014 roku

sprawy D. L.

oskarżonego o przestępstwo z art.158 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju

z dnia 5 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 576/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. S. kwotę 516, 60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt. IX Ka 284/14

UZASADNIENIE

Ł. Ż. i D. L. zostali oskarżeni o to, że w dniu 15 sierpnia 2013 roku w N. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia K. K. w ten sposób, że bili go pięściami i kopali po całym ciele powodując u K. K. obrażenia ciała w postaci obrzęku

i złamania nosa, stłuczenia głowy i obrzęku w okolicy potylicy po stronie lewej, stłuczenia klatki piersiowej i otarcia naskórka prawego łuku żebrowego, stłuczenia obu ramion i liniowego wybroczenia po przyśrodkowej stronie ramienia lewego 2 x 12 cm, które spowodowały u niego rozstrój czynności narządów ciała na czas poniżej dni 7 –dmiu, przy czym z uwagi na siłę i umiejscowienie zadawanych ciosów pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk, tj. o przestępstwo określone w art. 158 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Busku – Zdroju wyrokiem z dnia 5 grudnia 2013 roku orzekł, co następuje:

I oskarżonych Ł. Ż. i D. L. uznał za winnych dokonania zarzucanego im aktem oskarżenia czynu, stanowiącego występki z art. 158 § 1 kk i za to z mocy powołanego artykułu skazał ich na kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk i art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeczone oskarżonym kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił, z tym, że Ł. Ż. na okres próby wynoszący 3 lata, zaś (...) L. na okres próby wynoszący 4 lata, wymierzając im jednocześnie po 50 stawek dziennych grzywny przy określeniu w oby wypadkach wysokości jednej stawki po 10 złotych,

III na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonych po 500 złotych na rzecz pokrzywdzonego K. K. tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę,

IV zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. S. 443 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu D. L.,

V zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych od Ł. Ż. kwotę 370 złotych, a od D. L. kwotę 406 złotych, zwalniając go w pozostałej części od ich uiszczenia.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego D. L.. Zarzucił rażąco niewspółmierność kary wyrażającą się w wymierzeniu oskarżonemu D. L. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności podczas, gdy istniały uzasadnione przesłanki do orzeczenia względem oskarżonego na podstawie art. 58 § 3 kk łagodniejszej kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania przez oskarżonego nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec D. L. kary 12 miesięcy ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Złożona apelacja jest niezasadna.

Wskazane przez obrońcę oskarżonego D. L. okoliczności, mające przemawiać zdaniem skarżącego za wymierzeniem oskarżonemu kary ograniczenia wolności były brane pod uwagę przez Sąd I instancji przy orzeczeniu temu oskarżonemu kary pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy bowiem wskazał na problemy ze zdrowiem oskarżonego, fakt współpracy z organami ścigania, jego przyznanie się do winy, wyrażoną skruchę, przeproszenie pokrzywdzonego oraz dobrowolne zobowiązanie się do zapłaty kwoty 500 złotych tytułem zadośćuczynienia. Z drugiej jednak strony Sąd ten uwzględnił również i takie okoliczności jak dotychczasową karalność oskarżonego D. L.. Wszystkie te okoliczności zostały w sposób właściwy dostrzeżone i wywarzone. Nadto Sąd I instancji w sposób właściwy wziął pod uwagę także stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień winy. Rozważania Sądu Rejonowego w powyższym zakresie Sąd odwoławczy w pełni podziela i aprobuje jako trafne i przekonujące (k.136-137). Nie ma zatem żadnego argumentu za tym, aby wymierzoną karę pozbawienia wolności zamienić na karę ograniczenia wolności, zwłaszcza, jeśli zważy się, że zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14.09.2005 II AKa 165/05 KZS 2005/10/32 zmiana kary w instancji odwoławczej może nastąpić tylko wówczas, gdy wedle własnej oceny Sądu odwoławczego, kara orzeczonej przez Sąd I instancji nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią, a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej, rażącej, wręcz „bijącej w oczy, a więc nie różnicy niewielkiej, nieznaczącej”. Taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Skoro bowiem Sąd Rejonowy, w sposób właściwy uwzględnił wszystkie dyrektywy wymiaru kary, w tym okoliczności, na które wskazuje skarżący, to nie sposób uznać, że są powody do zmiany orzeczonej wobec oskarżonego D. L. kary. Natomiast to, że oskarżony swoim niewłaściwym zachowaniem spowodował u pokrzywdzonego rozstrój czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni nie jest okolicznością, którą należy uwzględnić przy wymiarze kary, albowiem ma ona znaczenie jedynie przy kwalifikacji prawnej czynu, co oczywiście jedynie pośrednio wpływa także na wymiar kary. Nadto takie okoliczności jak ustabilizowany tryb życia, prawidłowe zachowanie w okresie próby, orzeczonej w innym wcześniejszym wyroku nie są absolutnie przesłankami mogącymi wpłynąć na rodzaj i wymiar kary. Każdy bowiem winien zachowywać się właściwie i nie naruszać ustalonego porządku

prawnego, a zatem takie zachowanie oskarżonego nie jest nadzwyczajnym, które zasługiwałoby na szczególne potraktowanie i premiowanie, lecz zwykłym, jakiego wymaga się od każdego członka społeczeństwa.

W świetle zatem powyższego stwierdzić należy, że złożona apelacja stanowi jedynie gołosłowną i nieprzekonywującą polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wywodami Sądu I instancji i z tej też przyczyny nie mogła ona wzruszyć zaskarżonego orzeczenia.

Mając zatem powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono, jak w wyroku.

Na podstawie na podstawie art. 29 ust.1 ustawy prawo o adwokaturze i § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd Okręgowy zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. S. kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

Nadto w oparciu o 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego D. L. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem z uwagi na jego trudną sytuację materialną i osobistą, uznał, że ich uiszczenie byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.

SSO Leszek Grzesiak SSO Anna Szeliga SSO Ewa Opozda – Kałka